

การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาสมรรถนะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
The use of extensive reading activities to develop English
reading competency and critical thinking ability

อมฤตา โอมนี¹

Amalita O-manee

นิสกร จารุมณี²

Nisakorn Charumanee

Abstract

This research aimed to study the effectiveness of using in-class and online extensive reading activities to develop English reading competency and critical thinking ability. The subjects were 40 Matthayomsuksa Four students studying in a government school under the Secondary Education Service Area Office 13, Trang Province in the academic year 2014. Two experimental groups, each consisting of 20 students, constituted the in-class group and online group. The

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

M.A. student, Teaching English as an International Language, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

²รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Associate Professor, Ph.D., Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

experimental instruments included 10 reading texts, 10 in-class and 10 online post-reading activities. A pre-post reading test, the data collection instrument, included questions based on the critical thinking level of Bloom's taxonomy (1956): 1) knowledge, 2) comprehension, 3) application, 4) analysis, 5) synthesis, and 6) evaluation. Percentages, means, standard deviations, and a t-test were employed in the data analysis. It was found that the levels of reading competence of the two groups increased significantly at the level of .01** suggesting that both the in-class and online post-reading activities yielded positive results. A further comparison also showed no significant differences between the two types, making it fair to say that both are equally effective. Regarding critical thinking ability, both groups can improve their critical thinking significantly at the level of .01**. Results from the comparison of the two types indicated no significant differences in the progression of all levels of critical thinking, except level two (comprehension), in which the in-class group scored significantly higher (.01** level) than the online group.

Keywords: extensive reading, in-class extensive reading, online extensive reading, reading competency, critical thinking

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้การอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์ในการพัฒนาระดับสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คนจากโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์ กลุ่มละ 20 คน เครื่องมือทดลองคือ บทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 10 เรื่อง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำยบทอ่านแบบในห้องเรียนจำนวน 10 แผนและแบบออนไลน์จำนวน 10 แผน ส่วนเครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือแบบทดสอบวัดสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง คำถามครอบคลุมการคิดอย่างมีวิจารณญาณทั้ง 6 ระดับตามทฤษฎีของ Bloom (1956) คือ 1) ระดับความรู้ความจำ 2) ระดับความเข้าใจ 3) ระดับความสามารถในการนำไปใช้ 4) ระดับความสามารถในการวิเคราะห์ 5) ระดับความสามารถในการสังเคราะห์ 6) ระดับความสามารถในการประเมินคุณค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่าง ผลการวิจัยในด้านสมรรถนะการอ่านพบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีคะแนนทดสอบหลังกิจกรรมการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01** แสดงให้เห็นว่าการอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมการอ่านในห้องเรียนและออนไลน์สามารถเพิ่มสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมการอ่านทั้ง 2 แบบพบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกันและไม่มี ความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งสองวิธีสามารถพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีเหมือนกัน ส่วนด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้น พบว่าทั้งกลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์มีคะแนนทดสอบกิจกรรมเพิ่มขึ้นทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01** และผลการเปรียบเทียบทั้ง 2 แบบไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกระดับ ยกเว้นระดับที่ 2 (ความเข้าใจ) ซึ่งพบว่ากลุ่มในห้องเรียนสามารถพัฒนาระดับความเข้าใจได้สูงกว่ากลุ่มออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01**

คำสำคัญ: การอ่านแบบกว้างขวาง การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมการอ่านในห้องเรียน การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบออนไลน์
สมรรถนะในการอ่าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

บทนำ

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาตน พัฒนาสังคม อันจะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการอ่านมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ ถ้าหากคนในชาติเห็นถึงความสำคัญของการอ่าน ใช้ทักษะการอ่านในการขวนขวายเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้ตนเอง ก็จะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนและส่งผลถึงความก้าวหน้าในด้านการงานอาชีพ เมื่อพลเมืองในประเทศมีการศึกษาสูงก็จะกลายเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ ช่วยนำความรู้มาพัฒนาประเทศทั้งในด้าน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม นำพาประเทศสู่ความมั่นคงและมั่งคั่ง

จากความสำคัญดังกล่าว เยาวชนจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังนิสัยการอ่าน และการฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อเป็นการปูทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การต่อยอดพัฒนาความคิดและทักษะอื่นๆ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาสถานการณ์การอ่านของเยาวชนไทยพบว่าอัตราการอ่านหนังสือมีแนวโน้มลดลง จากร้อยละ 69.1 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 66.3 ในปี 2551 และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศเวียดนามซึ่งประชาชนอ่านหนังสือเฉลี่ย 60 เล่มต่อปี และประเทศสิงคโปร์ซึ่งประชาชนอ่านหนังสือเฉลี่ย 40-60 เล่มต่อปี ประชาชนในประเทศไทยอ่านหนังสือเพียง 2-5 เล่มต่อปีเท่านั้น (พงศ์ศรันย์ พลศรีเลิศ, 2556) จึงอาจส่งผลให้เยาวชนไทยมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการโดยรวมในระดับต่ำ ซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ปีพุทธศักราช 2555 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในวิชาหลักของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ

คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษผลสอบอยู่ในระดับต่ำ เฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 20 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555) การที่นักเรียนไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องนั้น หลายฝ่ายได้กล่าวถึงสาเหตุเกิดจากการขาดพื้นฐานการอ่านและนิสัยการอ่านซึ่งอาจมีส่วนกระทบต่อการเรียนรู้ในภาพรวม

สืบเนื่องจากวิกฤตดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่าน จึงได้มีการส่งเสริมให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการกำหนดให้วันที่ 2 เมษายนของทุกปีเป็นวันรักการอ่าน และกำหนดให้ปี 2552-2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่านของประเทศ เพื่อให้คนไทยได้พัฒนาความสามารถในการอ่านทั้งในเรื่องของปริมาณและคุณภาพของการอ่านทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีผู้คนใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลกันมากที่สุดในโลก ดังนั้นเพื่อให้เยาวชนไทยได้มีความรู้ความสามารถ เปิดโลกทัศน์เพื่อค้นหาความรู้และข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง ทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศทั่วโลก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้เล็งเห็นความจำเป็นดังกล่าว จึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาเพิ่มเติมโดยได้ระบุตัวชี้วัดเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น และมุ่งเน้นการพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้นด้วย

ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นผู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่างๆได้ดี ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา นักการศึกษาจึงมุ่งประเด็นการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ให้นักเรียนคิดเป็นและพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เช่น การแสดงความคิดเห็น การโต้แย้ง การตัดสินใจ การประเมิน

คุณค่า และในการพัฒนาทักษะดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่น่าสนใจเห็นพ้องกันคือ การใช้บทอ่านหรือหรือทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดผ่านกระบวนการจับใจความสำคัญ แยกแยะประเด็น วิเคราะห์ประเด็น เป็นต้น (Atkinson, 1997; Eftekhary A.A. และ Besharati K.K., 2014)

ในการใช้บทอ่านหรือทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการคิด จำเป็นจะต้องเริ่มด้วยบทอ่านและวิธีการอ่านที่ช่วยกระตุ้นความรู้สึกลอยากอ่าน และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน จากผลงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) เป็นวิธีการที่ช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน สร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านตลอดจนพัฒนาความสามารถในการอ่าน (จิรา จันทรทอง, 2552; จิราภรณ์ ผดุงและนิสากร จารุมณี, 2554; สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล, 2554; Ching, 2002; Yamashita, 2004; Iftanti, 2012) วิธีการอ่านดังกล่าวจึงอาจเป็นรูปแบบที่ช่วยในการพัฒนาทักษะการคิดได้ดีด้วย ดังที่ Nuttall (1989) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) ไว้ว่า เป็นการอ่านโดยใช้รูปแบบ top-down processing ผู้อ่านเลือกอ่านหนังสือตามความต้องการและความสนใจ โดยเนื้อหาและคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านไม่ยากเกินระดับความสามารถของผู้อ่าน หัวใจของการอ่านแบบกว้างขวางคือการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่าน ซึ่ง Nuttall ยังระบุด้วยว่าความบันเทิงที่ได้จากการอ่านจะเป็นแรงจูงใจที่ดีที่สุดที่จะทำให้รู้สึกอยากอ่านอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ และเมื่ออ่านเพิ่มขึ้น ความรู้ความคิดอ่าน จินตนาการ การคิดวิเคราะห์หรือความคิดสร้างสรรค์ก็จะพัฒนาตามไปด้วย

ผู้วิจัยเชื่อว่าวิธีการอ่านแบบกว้างขวางอาจช่วยลดปัญหาการอ่านในปริมาณที่น้อยและขาดคุณภาพการอ่านดังที่กล่าวมาข้างต้นของนักเรียนไทยได้ และการออกแบบกิจกรรมหลังการอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเช่นกัน จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางนั้นพบว่ารูปแบบการทำกิจกรรมหลังการอ่านส่วนใหญ่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมรูปแบบเดิมของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ขาดการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมรูปแบบใหม่ๆที่น่าสนใจที่สามารถกระตุ้นหรือดึงดูดใจนักเรียน ประกอบกับมีงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษามากขึ้น เนื่องจากนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว สามารถดึงดูดความสนใจและช่วยเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนได้อีกด้วย (กิตานันท์ มลิทอง, 2548) การเลือกใช้รูปแบบสื่อออนไลน์ที่เหมาะสมกับนักเรียน ควบคู่กับการใช้เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพจะสามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติได้ (Nam-Hee, 2010) อันจะเห็นได้จากผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อการสอนในระดับมาก (ดลวรรณ ดวงวิภาต, 2554) การนำเสนอบทอ่านโดยผ่านสื่อออนไลน์จึงน่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยเสริมหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาแนวทางการส่งเสริมการอ่าน โดยเลือกใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางที่มีกิจกรรมหลังการอ่าน 2 แบบ คือ กิจกรรมในห้องเรียน และกิจกรรมออนไลน์ เพื่อจะเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมแต่ละรูปแบบว่าจะช่วยส่งเสริมสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้เพียงใดและแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้การอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์ในการพัฒนาระดับสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีคำถามวิจัยดังนี้

1. การอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและออนไลน์สามารถพัฒนาสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพียงใด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

2. การอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและออนไลน์สามารถพัฒนาระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้เพียงใด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะและข้อตกลงในการใช้คำ

1. การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียน หมายถึง การให้นักเรียนอ่านบทอ่านตามที่นักเรียนได้เลือกไว้ตามความสนใจ นักเรียนใช้เวลาว่างนอกเวลาเรียนอ่านบทอ่านดังกล่าว เมื่อถึงเวลานัดหมาย (สัปดาห์ละ 1 ครั้ง) นักเรียนรวมกลุ่มทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสิ่งที่อ่าน เช่น เล่าเรื่องที่อ่านในกลุ่มย่อย ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วาดภาพประกอบเรื่อง แสดงบทบาทสมมติ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการให้เกิดกิจกรรมขึ้น

2. การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมแบบออนไลน์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้โปรแกรม Flip Album โดยนักเรียนสามารถเข้าไปอ่านบทอ่านตามหัวข้อที่นักเรียนได้เลือกตามความสนใจจากโปรแกรม Flip Album ซึ่งเป็นโปรแกรมที่นิยมใช้สร้าง e-Book (electronic book) จึงทำให้มีลักษณะคล้ายหนังสือจริง แต่เป็นหนังสือออนไลน์ที่สามารถอ่านผ่านคอมพิวเตอร์ได้ มีภาพประกอบสีสันสวยงามน่าอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ผ่านการใช้คอมพิวเตอร์ในขณะที่อยู่ที่บ้านหรือที่ใดก็ตามที่มีการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต หลังจากนั้นนักเรียนสามารถทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านผ่านกลุ่มการสนทนาออนไลน์ โดยครูจะเป็นผู้กำหนดระยะเวลาและกำหนดหัวข้อในการให้นักเรียนเข้ามาทำกิจกรรมหลังจากการอ่านบทอ่านออนไลน์ เช่น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การอภิปราย

การกระทำของตัวละคร เปลี่ยนตอนจบของเรื่อง การสมมติตนเองเป็นตัวละคร การตอบคำถามระดับต่างๆ โดยบทบาทหน้าที่ของครูจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ครูจะคอยกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมในกลุ่มสนทนาออนไลน์

3. สมรรถนะในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจบทความภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งสะท้อน/อ้างอิงจากระดับความคิดตามทฤษฎีของ Bloom (1956) ซึ่งมี 6 ระดับ คือ ความรู้และความจำ ความเข้าใจ ความสามารถในการนำไปใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ ความสามารถในการสังเคราะห์ ความสามารถในการประเมินคุณค่า

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้จากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง จำนวน 40 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้คะแนน O-NET รายวิชาภาษาอังกฤษ (ปีการศึกษา 2556) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยเลือกนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับหรือใกล้เคียง 28.31 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของโรงเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน โดยกำหนดให้กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบในห้องเรียนและกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบออนไลน์

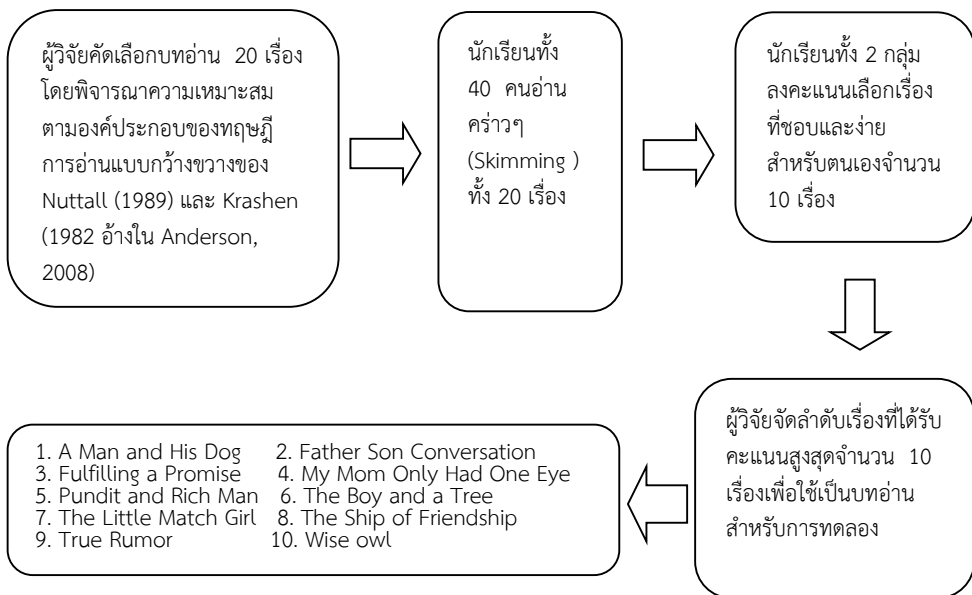
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยบทอ่านและกิจกรรม หลังการอ่าน

2.1.1 บทอ่าน

ผู้วิจัยคัดเลือกบทอ่าน 20 เรื่อง โดยพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบของทฤษฎีการอ่านแบบกว้างขวางของ Nuttall (1989) และ Krashen (1982 อ้างใน Anderson, 2008) กล่าวคือ Nuttall (1989) เสนอวิธีการเลือกหนังสือสำหรับใช้ในการอ่านแบบกว้างขวาง คือ SAVE ซึ่ง S ย่อมาจาก คำว่า Short คือบทอ่านที่มีเนื้อหาล้วนๆ A ย่อมาจากคำว่า Appealing คือ เนื้อหาจะต้องดึงดูดใจและตรงตามความสนใจของผู้อ่าน V ย่อมาจากคำว่า Varied คือ เนื้อหาควรมีความหลากหลายเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และ E ย่อมาจากคำว่า Easy คือ บทอ่านต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Krashen (1982 อ้างใน Anderson & Nunan, 2008) ในการเลือกบทอ่าน Krashen แนะนำว่า การเลือกบทอ่านสำหรับอ่านแบบกว้างขวางควรจะอยู่ในระดับ i-1 คือต่ำกว่าระดับความสามารถปัจจุบัน 1 ระดับ คำศัพท์ร้อยละ 95 ในบทอ่านที่ใช้สำหรับการอ่านแบบกว้างขวางนั้นควรจะเป็นคำศัพท์ที่ผู้อ่านมีความคุ้นเคยและรู้ความหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกบทอ่าน i-1 โดยพิจารณาจากคำศัพท์ในเรื่องซึ่งเป็นคำศัพท์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) ที่ระบุไว้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และให้นักเรียนเลือกเรื่องที่适合自己的ระดับความสามารถของตนเอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

2.1.2 กิจกรรมท้ายบทอ่าน ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมตามทฤษฎีของ Nuttall (1989) และ Bamford and Day (2004 อ้างใน Anderson, 2008) ซึ่งเน้นให้มีกิจกรรมที่สะท้อนประสบการณ์การอ่านหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านหลังการอ่านแบบกว้างขวาง โดยกิจกรรมกลุ่มในห้องเรียนจะมีกิจกรรมท้ายบทอ่าน เช่น การเล่าเรื่องที่อ่าน การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่อง เล่าเรื่องและเปลี่ยนตอนจบของเรื่องตามจินตนาการ อภิปรายประเด็นปัญหา เล่าเรื่องโดยทำเสียงประกอบบทบาท เล่าเรื่องซ้ำ และกิจกรรมแบบออนไลน์จะมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านโดยใช้กลุ่มสนทนาออนไลน์ เช่น อภิปรายเกี่ยวกับตัวละคร อภิปรายประเด็นปัญหาจากเรื่อง เปลี่ยนตอนจบของเรื่อง สมมติตนเองเป็นตัวละคร

ตาราง 1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรม การอ่านในห้องเรียนและแบบออนไลน์

กลุ่มที่ 1 เครื่องมือสำหรับกลุ่มในห้องเรียน	กลุ่มที่ 2 เครื่องมือสำหรับกลุ่มออนไลน์
1. บทอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องสั้นภาษาอังกฤษความยาว ประมาณ 350-600 คำ จำนวน 10 เรื่องพร้อม ด้วยกิจกรรมท้ายบทอ่านแต่ละเรื่อง พิมพ์บรรจุ แฟ้มเอกสารเท่าจำนวนนักเรียน	1. บทอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องสั้นภาษาอังกฤษความยาว ประมาณ 350-600 คำ จำนวน 10 เรื่องเหมือนกลุ่ม ที่ 1 บันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Flip Album และห้องกิจกรรมกลุ่มสนทนาออนไลน์ใน เว็บไซต์ Facebook
2. แผนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางใน ห้องเรียน จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง	2. แผนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบ ออนไลน์ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือหลัก ดังนี้

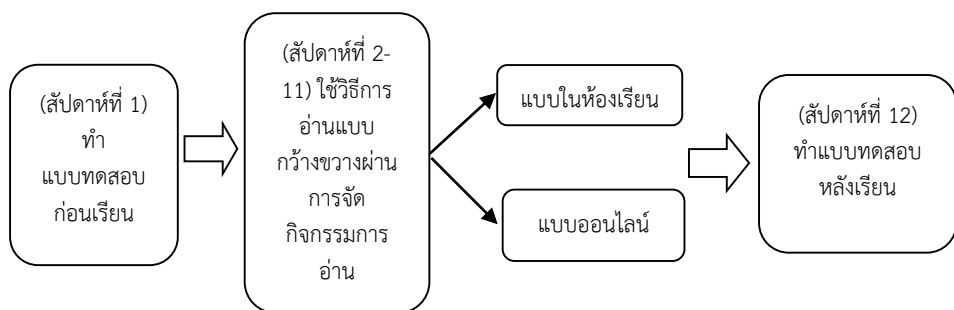
2.2.1 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนซึ่งเป็นชุดเดียวกันนั้นนอกจากจะใช้วัด
สมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการ
อ่านแบบกว้างขวางทั้งวิธีการอ่านแบบในห้องเรียนและแบบออนไลน์ แบบทดสอบ
ดังกล่าวยังใช้วัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย โดยข้อสอบจะ
ประกอบไปด้วยบทอ่านจำนวน 2 บท แต่ละบทมีคำถามจำนวน 12 ข้อ การออกแบบ
คำถามยึดตามทฤษฎีการคิดของ Bloom (1956) 6 ระดับ คือ 1) ความรู้ความจำ
2) ความเข้าใจ 3) ความสามารถในการนำไปใช้ 4) ความสามารถในการวิเคราะห์
5) ความสามารถในการสังเคราะห์ และ 6) ความสามารถในการประเมินคุณค่า
ซึ่งในแต่ละระดับจะใช้คำถาม 2 ข้อ ข้อสอบที่อยู่ในระดับ 1 และ 2 ให้นักเรียนตอบ
คำถามเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนคำถามตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไปนักเรียนสามารถตอบเป็น
ภาษาไทยได้ เนื่องจากเป็นการทดสอบความสามารถในการคิดและไม่ต้องการให้ภาษา

เป็นอุปสรรคในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน แบบทดสอบดังกล่าวได้รับการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผู้วิจัยปรับปรุงความถูกต้องของเนื้อหา และตรวจสอบค่า IOC ซึ่งพบในระดับ 1.0 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.78

3. การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้เวลาทั้งสิ้น 12 สัปดาห์เริ่มจากการให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียนในสัปดาห์ที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1) กลุ่มในห้องเรียนใช้บทอ่านพร้อมด้วยกิจกรรมท้ายบทอ่าน จำนวน 10 เรื่อง โดยใช้ 1 บทอ่าน/1 ชั่วโมง กำหนดระยะเวลาภายใน 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 แผน และกลุ่มที่ 2) กลุ่มออนไลน์ ใช้บทอ่านเหมือนกลุ่มที่ 1 แต่บันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Flip Album และห้องกิจกรรมกลุ่มสนทนาออนไลน์ในเว็บไซต์ Facebook ผู้วิจัยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 10 แผน โดยใช้ 1 บทอ่าน/1 ชั่วโมง กำหนดระยะเวลาภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการตรวจสอบข้อสอบวัดสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น ผู้วิจัยใช้หลักคิดของ Northridge (2014) สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการตรวจสอบการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ

4.1 นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้ และสามารถแยกแยะเรื่องจริงและสิ่งที่อ้างอิงได้

4.2 นักเรียนสามารถพิจารณาสิ่งต่างๆจากบริบทได้ เช่น ประเด็นปัญหา ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น และนักเรียนเข้าใจเนื้อหาภาพรวมของเรื่อง

4.3 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาให้เป็นแนวทัศนคติของตนเอง ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ของตนเอง

4.4 นักเรียนสามารถให้เหตุผลเพื่อชี้แจงข้อขัดแย้งหรือสนับสนุนตามทัศนะของตนเองได้

4.5 นักเรียนสามารถสรุปสิ่งต่างๆจากข้อมูลที่มีอย่างมีเหตุผล มีการเชื่อมโยงเหตุและผลอย่างมีตรรกะ

4.6 จากหลักคิดดังกล่าวผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการตรวจสอบข้อสอบดังนี้ นักเรียนต้องตอบคำถามให้ครบถ้วนตรงตามเรื่องที่อ่าน คะแนนเต็มข้อละ 2 คะแนน แบ่งเป็น ข้อเท็จจริง (สามารถสรุปใจความสำคัญ แยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อเสนอแนะ และข้ออ้างตามประเด็นในเนื้อเรื่องได้) 1 คะแนน และทัศนคติส่วนตัว (สามารถใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น ให้เหตุผลเพื่อชี้แจงข้อขัดแย้งหรือสนับสนุนทัศนะของตนเอง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ) 1 คะแนน หากนักเรียนตอบคำถามตรงตามเกณฑ์แต่ละข้อ จะได้ 2 คะแนนและถ้าตอบไม่ตรงตามเกณฑ์จะได้ 0 คะแนน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของกลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์เพื่อวัดสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทาง

สถิติในการประมวลผลข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย (mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation), dependent-sample t-test และ paired-sample t-test ที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ผลการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบระดับสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษหลังการอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม และนำคะแนนของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง โดยใช้ paired-sample t-test ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์

กลุ่มตัวอย่าง	แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)		แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)		Mean Difference	t-values	p-values
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
กลุ่มในห้องเรียน (N=20)	27.3 -56.88%	4.5	39.20 (81.67%)	3.3	11.9 -24.79%	-24.21	.000**
กลุ่มออนไลน์ (N=20)	26.75 -55.73%	4.4	37.25 -77.60%	3.4	10.5 -21.87%	-16.13	.000**

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01**

จากตาราง 2 พบว่าสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มในห้องเรียนอยู่ที่ระดับ 27.30 (56.88%) และหลังเรียนอยู่ที่ระดับ 39.20 (81.67%) จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01**

($t=-24.21$) ทำนองเดียวกันพบว่านักเรียนกลุ่มออนไลน์สามารถพัฒนาคะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ระดับ 26.75 (55.73%) ไปอยู่ที่ระดับ 37.25 (77.60%) และเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01** ($t=-16.13$) เช่นกัน สามารถสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางผ่านการจัดกิจกรรมในห้องเรียนหรือกิจกรรมออนไลน์ช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มสามารถพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มในห้องเรียนเพิ่มขึ้น 24.79% และกลุ่มออนไลน์เพิ่มขึ้น 21.87%

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบต่อไปว่ากิจกรรมแบบใดสามารถพัฒนาสมรรถนะได้ดีกว่ากัน ผลการวิเคราะห์โดยใช้ dependent sample t-test ไม่พบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตาราง 3 ซึ่งทำให้กล่าวได้ว่ากิจกรรมทั้งสองแบบส่งผลเชิงบวกใกล้เคียงกัน

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มกิจกรรมในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์

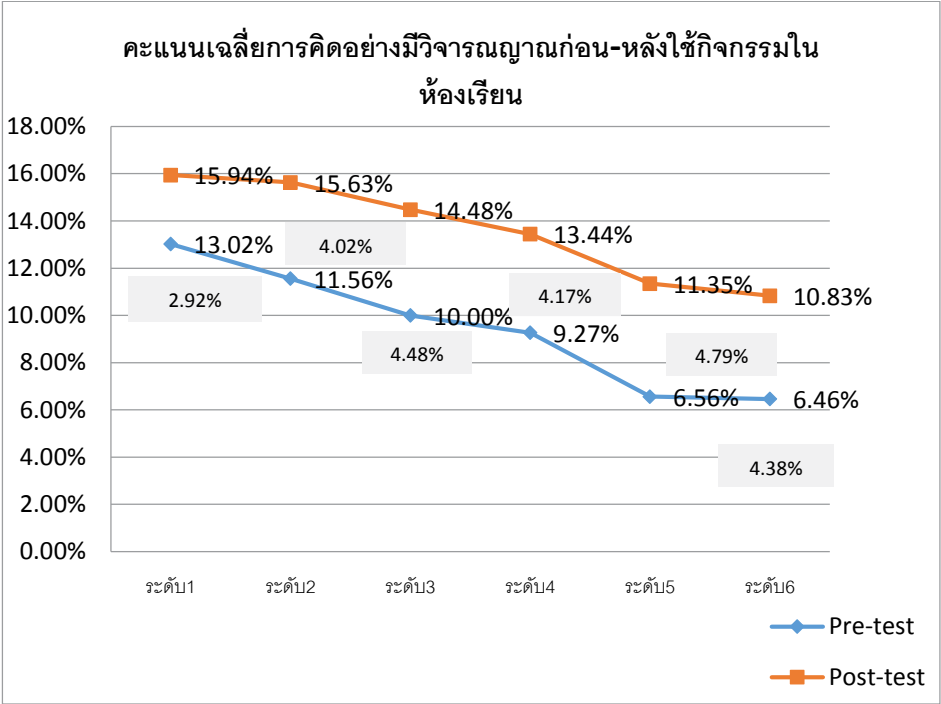
กลุ่มตัวอย่าง	Post-test		Mean Difference	t-values	p-values
	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มในห้องเรียน (N=20)	39.2 -81.67%	3.3	1.95	1.83	0.007
กลุ่มออนไลน์ (N=20)	37.25 -77.60%	3.4	-4.06%		

2. การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการอ่านแบบกว้างขวางโดยผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์

สมรรถนะการอ่านในการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามหลักทฤษฎีของ Bloom (1956) 6 ระดับ คือ 1) ความรู้ ความจำ 2) ความเข้าใจ

3) ความสามารถในการนำไปใช้ 4) ความสามารถในการวิเคราะห์ 5) ความสามารถในการสังเคราะห์ และ 6) ความสามารถในการประเมินคุณค่า ปรากฏผลดังแผนภูมิและตารางต่อไปนี้

แผนภูมิ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียน

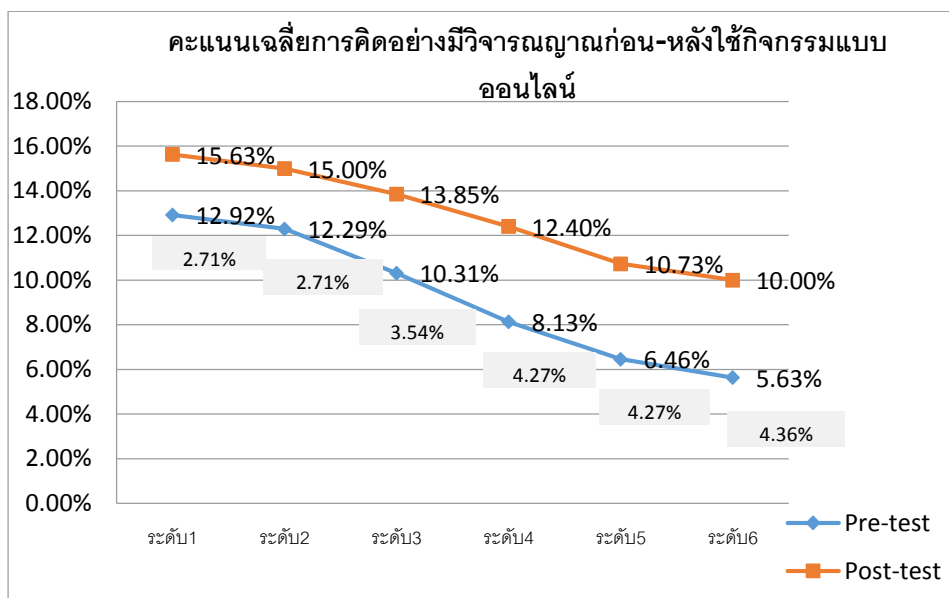

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01**

ผลการเปรียบเทียบคะแนนแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มกิจกรรมในห้องเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับต้นๆมากกว่าระดับสูง

โดยเรียงจากระดับ 1-6 ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการคิดแต่ละระดับ พบว่ามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านที่ระดับ 0.01** ($P=0.000$) และเป็นที่น่าสังเกตว่าการคิดในระดับสูง กล่าวคือความสามารถในการนำไปใช้ (ระดับ 3) ความสามารถในการวิเคราะห์ (ระดับ 4) ความสามารถในการสังเคราะห์ (ระดับ 5) และความสามารถในการประเมินคุณค่า (ระดับ 6) พัฒนาเพิ่มขึ้นมากกว่าในระดับความรู้ความจำและความเข้าใจ (ระดับ 1,2) ผลแบบนี้พบในกลุ่มกิจกรรมออนไลน์ด้วยเช่นกัน ผลดังกล่าวแสดงในแผนภูมิ 2

แผนภูมิ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมออนไลน์

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01**

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบต่อไปว่ากิจกรรมแบบใดสามารถพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดีกว่ากัน โดยนำคะแนนพัฒนาการ (pre-post differences) ในแต่ละระดับของนักเรียนกลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์มาเปรียบเทียบโดยใช้ dependent sample t-test ผลการวิเคราะห์ ไม่พบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติในทุกระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งกล่าวได้ว่ากิจกรรมการอ่านทั้ง 2 แบบส่งผลเชิงบวกใกล้เคียงกัน ยกเว้นในระดับที่ 2 ความเข้าใจ ซึ่งพบว่าคะแนนพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.1** ($P=0.01$) กล่าวคือการใช้กิจกรรมการอ่านในห้องเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับ 2 (ความเข้าใจ) ได้ดีกว่ากิจกรรมแบบออนไลน์ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบระดับพัฒนาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการอ่านแบบกว้างขวางระหว่างกลุ่มกิจกรรมในห้องเรียนและกลุ่มออนไลน์

ระดับการคิดอย่าง มีวิจารณญาณ	ในห้องเรียน (n=20)		ออนไลน์ (n=20)		t	p-values
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	difference		difference			
1. ความรู้ความจำ	1.40 (2.92%)	1	1.30 (2.71%)	0.7	-8.85	0.66
2. ความเข้าใจ	1.95 (4.02%)	0.9	1.30 (2.71%)	0.7	-7.93	0.01*
3. ความสามารถใน การนำไปใช้	2.15 (4.48%)	1.2	1.70 (3.54%)	0.9	-8.23	0.1
4. ความสามารถใน การวิเคราะห์	2.00 (4.17%)	1.1	2.05 (4.27%)	1.1	-8.34	0.87
5. ความสามารถใน การสังเคราะห์	2.30 (4.79%)	1	2.05 (4.27%)	0.9	-10.3	0.34

ระดับการคิดอย่าง มีวิจารณญาณ	ในห้องเรียน (n=20)		ออนไลน์ (n=20)		t	p-values
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	difference		difference			
6. ความสามารถในการประเมินคุณค่า	2.10 (4.38%)	0.8	2.10 (4.38%)	0.9	-11	1
รวม	11.90 24.79%)	2.2	10.50 (21.86)	2.9	1.72	0.09

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01*

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษหลังการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์

จากการศึกษาผลของการใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางและกิจกรรมหลังการอ่านในห้องเรียนและออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01** ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าวิธีการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมการอ่านทั้งสองแบบสามารถพัฒนาสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างทั้ง 2 กลุ่ม ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกัน และไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งสองวิธีสามารถพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีเหมือนกัน

สาเหตุที่นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเป็นเพราะบทอ่านและกิจกรรมท้ายบทอ่านที่ใช้ทั้งกับกิจกรรมแบบออนไลน์และกิจกรรมในห้องเรียน บทอ่านที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงตามความสนใจของผู้อ่าน เนื่องจากนักเรียนกลุ่มทดลองมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องที่ชอบและง่ายสำหรับตน

นอกจากนี้บทอานดังกล่าวมีความยาวเหมาะสม ประมาณ 350-600 คำ ไม่ยากเกินความสามารถของผู้อาน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Krashen (1982 Cited in Anderson, 2008) เสนอแนะวบทอานต้องงาย ไมม่คำศัพทยากซึ่งเป็นอุปสรรคในการอาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อานสามารถเข้ใจสิ่งทีอาน สนุกสนานเปล็ดเปล็นในขณะทีอาน อานได้รวดเร็วและเพิ่มความสามารถในการอาน นอกจากบทอานแล้วกิจกรรมท้ายบทอานก็ช่วยพัฒนาสมรรถนะในการอานภาษาอังกฤษได้ โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมท้ายบทอานทีหลากหลายและให้อิสระทางความคิดแก่ผู้อาน เช่น การวาดภาพ การเล้าเรื่อง การอภิปรายความเห็น การแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องทีอาน ตรงตามแนวคิดของ Nuttall (1989) และ Bamford and Day (2004 Cited in Anderson, 2008) ซึ่งกล่าวว่ากิจกรรมทีใช้ในวิธีการอานแบบกว้างขวางนั้นจะต้องส่งเสริมให้ผู้อานมีการแลกเปลียนประสบการณ์การอาน กิจกรรมนั้นควรมีการกระตุ้นให้ผู้อานเกิดการคิดและตั้งใจอานมากขึ้นซึ่งผลการทดลองสอดคล้องกับงานวิจัยผลของการใช้วิธีการอานแบบกว้างของ จิรา จันทรทอง (2552), จิราภรณ์ ผดุง และนิสากร จารุมณี (2554) และ Bell (2001) ซึ่งสรุปประโยชน์ของวิธีการอานแบบกว้างขวางไว้ว่า นอกจากช่วยให้ผู้อานมีความสนุกสนานเปล็ดเปล็นและมีความสนใจในการอานยังช่วยให้มีความเข้ใจในเรื่องทีอานได้ดีขึ้น สามารถพัฒนาสมรรถนะในการอานภาษาอังกฤษของผู้อานได้ ดังนั้นปัญหาการม่อานหนังสือหรืออานปริมาณน้อยของนักเรียนไทย อาจได้รับการแก้ไขโดยการสนับสนุนให้อานแบบกว้างขวางและจัดกิจกรรมหลังการอานทีหลากหลาย โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้การอานเป็กิจกรรมทีชื่นชอบทีจะช่วยนำไปสู่การพัฒนานิสัยรักการอาน

2. การพัฒนาระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้วิธีการอานแบบกว้างขวางผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์

จากการศึกษาผลของการอานแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณผลปรากฏว่ นักเรียนทั้ง 2

กลุ่มมีความสามารถสูงสุด-ต่ำสุด ตามลำดับจากระดับ 1-6 ทั้งก่อนและหลังการทํากิจกรรม อย่างไรก็ตามระดับความสามารถในการคิดแต่ละระดับพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดในระดับสูงขึ้น กล่าวคือความสามารถในการนำไปใช้ (ระดับ 3) ความสามารถในการวิเคราะห์ (ระดับ 4) การสังเคราะห์ (ระดับ 5) และการประเมินคุณค่า (ระดับ 6) พัฒนาเพิ่มขึ้นมากกว่าระดับต้นๆ ในทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมหลังอ่านทั้งในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณระดับสูงได้เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมการอ่านในห้องเรียนและแบบออนไลน์ว่าแบบใดจะช่วยพัฒนาได้ดีกว่า ผลจากคะแนนระดับพัฒนาการของนักเรียนแสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 วิธีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติในทุกระดับ ยกเว้นในระดับที่ 2 (ความเข้าใจ) ซึ่งพบว่าคะแนนพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มในห้องเรียนสูงกว่ากลุ่มออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01^{**} ($t=0.01$) กล่าวคือการใช้กิจกรรมในห้องเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับ 2 (ความเข้าใจ) ได้ดีกว่ากิจกรรมออนไลน์ ผลดังกล่าวอาจเนื่องจากการที่นักเรียนกลุ่มในห้องเรียนมีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมหลังการอ่านในห้องเรียนซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่าน เช่น การวาดภาพ การเล่าเรื่อง การอภิปรายความเห็น การแสดงความรู้สึก การแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการให้เกิดกิจกรรม กิจกรรมดังกล่าวอาจช่วยทำให้นักเรียนกลุ่มในห้องเรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจได้มากกว่ากลุ่มกิจกรรมหลังการอ่านแบบออนไลน์ ซึ่งมีโอกาสเพียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก เท่านั้น ไม่ได้มีโอกาสทำกิจกรรมอื่นๆ ที่จะช่วยเสริมความเข้าใจ ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านผ่านกลุ่มสนทนาออนไลน์ เท่านั้น จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้เห็นว่าครูผู้สอนควรมีส่วนในการพัฒนาความเข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่นักเรียนอ่านด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Bamford and Day (2004 Cited in Anderson, 2008) ที่ได้กล่าวไว้ว่าครูต้องมี

การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนต้องแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านกับผู้อื่น จะสามารถช่วยให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดีขึ้น และ Nuttall (1989) ก็ได้แนะนำกิจกรรมที่น่าสนใจที่ใช้ในวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง เช่น ครูอ่านเนื้อเรื่องบางส่วนให้นักเรียนฟัง เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน จากนั้นหยุดอ่านเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยกันคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ครูให้นักเรียนออกมาพูดหรือเขียนเล่าเรื่องที่อ่าน ครูกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อให้อ่านหนังสือมากขึ้น ครูนำประเด็นปัญหาที่เจอในเรื่องที่อ่านเพื่อมาอภิปรายในห้องเรียน อย่างไรก็ตามในงานวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนดำเนินบทบาทดังกล่าวเฉพาะกลุ่มกิจกรรมในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้ความเข้าใจของกลุ่มออนไลน์อยู่ในระดับน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า วิธีการอ่านแบบกว้างขวางและทำกิจกรรมหลังการอ่านทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมออนไลน์สามารถพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ดี ดังนั้นครูผู้สอนจึงสามารถนำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ทั้งสองกิจกรรม การที่ครูผู้สอนจะเลือกกิจกรรมการอ่านแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของสิ่งแวดล้อมของตัวผู้สอน นักเรียนและสถานศึกษา

1.2 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการสะท้อนประสบการณ์การอ่านผ่านกิจกรรมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพื่อพัฒนาทัศนคติในการอ่าน นิสัยการอ่าน การคิดและการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ดังนั้นการจัดกิจกรรมสะท้อนประสบการณ์การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนอ่านและเป็นสิ่งจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 การจัดกิจกรรมกลุ่มสนทนาออนไลน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังมีข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความไม่สะดวกในการอ่านเรื่องผ่านหน้า

จอคอมพิวเตอร์ การขัดข้องของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ดังนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์

1.4 การใช้กิจกรรมกลุ่มสนทนาออนไลน์ผ่านโปรแกรมเฟซบุ๊ก ในการวิจัยครั้งนี้ขาดการปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนในกลุ่มสนทนา เพื่อให้กิจกรรมแบบออนไลน์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้สอนควรมีการนัดหมายเวลาในการทำกิจกรรมในกลุ่มพร้อมกัน เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องที่จะช่วยกระตุ้นความสนใจในการทำกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็น และครูผู้สอนควรมีบทบาทที่จะช่วยเสริมระดับความเข้าใจบทอ่านของกลุ่มออนไลน์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นข้อดีของการอ่านแบบกว้างขวางและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านผ่านกิจกรรมการอ่านในห้องเรียนและแบบออนไลน์ในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้มีความยาวไม่มากนัก ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจทดลองใช้บทอ่านที่มีความยาวเพิ่มขึ้นหรือใช้หนังสืออ่านนอกเวลาสำหรับนักเรียนระดับต่างๆ เป็นเครื่องมือในการทดลอง นอกจากนี้ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบหรือกิจกรรมหลังการอ่านแบบกว้างขวางที่เป็นที่พอใจของผู้อ่าน และช่วยพัฒนาสมรรถนะในการอ่านตลอดจนศักยภาพในการคิดวิเคราะห์

เอกสารอ้างอิง

- กิตานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- จิรา จันทรทอง. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านผ่านกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและการตั้งคำถาม* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- จิราภรณ์ ผดุงและนิสากร จารุมณี. (2554). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบหลากหลายเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. 3(1), 71-91.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2554). *ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.
- พงศ์ศรัณย์ พลศรีเลิศ. (2556). *การอ่านหนังสือของคนไทย*. สืบค้นจาก <http://www.phongzahrn.wordpress.com>.
- สำนักข่าวไทย. (2555). *คนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ย 8 บรรทัด/ปี เร่งหนุนเยาวชนอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น*. สืบค้นจาก: http://www.sanook.com/m/campus_detail/latest.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555). *คะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาหลักตกต่ำ*. สืบค้นจาก: <http://www.samarjarn1980.com>.
- สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2554). *การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- Anderson, N. J., & Nunan, D. (2008). *Practical English language teaching: Reading*. New York: McGraw-Hill ESL/ELT.

- Atkinson, D. (1997). A critical approach to critical thinking in TESOL. *TESOL Quarterly*. 31(1).
- Bell. (2001). Extensive reading: Speed and comprehension. *The reading Matrix*, Retrieved from: <http://www.readingmatrix.com>.
- Bloom, B.S., et al. (1956). *Taxonomy of educational objectives handbook I: Cognitive domain*. New York: David McKay Company.
- Ching, Y. L. (2002). Extensive reading and language learning: A diary study of beginning Learners of Japanese. *Reading in a Foreign Language*, 14(1), 161.
- Eftekhary A. A & Besharati Kalayeh.K. (2014). The relationship between critical thinking and extensive reading on Iranian intermediate EFL learners. *JNAS*, 3(6), 623-628
- Iftanti, E. (2012). A survey of the English reading habits of EFL students in Indonesia. *TEFIN*, (23), 150.
- Nam-Hee, K. (2010). EFL online reading for adult learners. *College English: Issues and Trends*, (3), 101-132.
- Krashen, S.D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. New York: Prentice Hall.
- Northridge. K (2014). *Measure critical thinking skills*. Retrieved from: http://www.ehow.com/how_5864397_measure-critical-thinking-skills.html.
- Nuttall, C. E., (1989). *Teaching reading skills in a foreign language*: Chicago: Heinemann English Language Teaching.

Nuttall, C. E., & Alderson, J. C. (1996). *Teaching reading skills in a foreign language*: Chicago: Heinemann English Language Teaching.

Yamashita, J. (2004). Reading attitudes in L1 and L2, and their influence on L2 extensive reading. *Reading in a Foreign Language*, 16, 1–19.

Translated from Thai

References

Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2012). *Average scores of O-NET specifically those main subjects, are in crisis*.

Retrieved from: <http://www.samarjarn1980.com>. [in Thai]

Chaiwiwattrakul, S. (2011). *Increasing English Reading and Writing Ability and Reading Habit by using Extensive Reading for Matthayom4 students*. Thesis Chaingmai University. [in Thai]

Chanthong, J. (2009). *English Reading Comprehension and Reading Habits Improvement: use of questioning techniques*. Thesis Prince of Songkla University. [in Thai]

Malithong, K. (2005). *Educational Technology and Communication*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]

Ministry of Education. (2009). *The Basic Educational Core Curriculum B.C. 2551*. Bangkok: Thai Co-op Print factory. [in Thai]

Phadung, C & Charumanee, N. (2011). *Use of Extensive Reading Activity to Promote English Reading Habit and English Reading Comprehension*. *Journal of Liberal Arts*. 1(3), 71-91. [in Thai]

- Puangwipart, D. (2011). *Affects of Learning Achievement and Retention of English Vocabulary by Using English Story TellingBook for Phatomsuksa Five*. Thesis Silpakorn University. [in Thai]
- Poltrilert, P. (2013). *Thai people's Reading*. Retrieved from: <http://www.phongzahrn.wordpress.com>. [in Thai]
- Thai News Agency MCOT Pcl. (2012). *Thai people read average of eight lines/year, an attempt to motivate the youth to read more has been made*. Retrieved from: http://www.sanook.com/m/campus_detail/latest. [in Thai]